

fulst vil modsætte mig denne Udgift, men jeg kunde rigtignok ønske næriere og bedre Oplysninger om dens Nødvendighed og dens Henigtsmæssighed, end jeg har kunnet finde i Motiverne. Jeg vil ogsaa tilføie, at det forekommer mig, at Motiverne for en Del i det Mindste, tage noget feil i de Betragtninger, som de gjøre gjældende med Hensyn til denne Post. Det hedder nemlig i Motiverne eller i Anmærkningerne, som det kaldes, at man er gaaet ud fra de hidtilværende Forhold i Limfjorden. Man har, gaaende ud fra den Erfaring, der er indvunden, ment, at hver Kontrollør vilde komme til at have omtrent Reisedage om Aaret, hvilket altsaa vil sige, at han i Grunden aldrig er hjemme, undtagen naar Forskold eller deslige tvinge ham dertil. Derefter har man stillet Budgettet. Jeg tror imidlertid, at der ligger nogen Misforstaaelse til Grund for saaledes at gaa ud fra Forholdet i Limfjorden, som det har været hidtil, og som det ogsaa i alt Væsentligt vil vedblive at være efter den nye Fiskerilovs Strafftræden. Man maa nemlig erindre, at medens Kommissionen af 1873 i sit Udfast til den nye Fiskerilov gik ud fra den Betragtning, at den nye Fiskerilov skulde være hæmmende, indskrænkende, forbydende, skulde være en Forbudslov, saa er dette ved den nye Lov, som vi nu have faaet, kun blevet gennemført med Hensyn til Limfjorden. Limfjordskaptillet efter den nye Fiskerilov af 3te April d. A. har ganske vist denne Karakter og ender med en Paragraf, som siger, at ethvert andet Redskab eller enhver anden Fiskemaade end den, der udtrykkelig er tilladt i Loven for Limfjorden, er forbudt der. Der er altsaa der nu fremdeles, ligesom der har været hidtil, en Mængde Ting at paase; der kan finde en Mængde Overtrædelser Sted, og der maa derfor saa vidt mulig finde en daglig Kontrol Sted og helst paa alle Steder, naar ikke Overtrædelser skulle finde Sted. At saadanne Overtrædelser ere temmelig hyppige, kunne vi se af de Beretninger, som derom leveres i Ministerialtidenden hvert Aar. Der er ikke saa Fiskere, som blive straffede med Fængsel, og jeg tror, de pleie for Kortheds Skyld at forlange Straffen forandret til Fængsel paa Vand og Brød. Ganske anderledes stiller Forholdet sig imidlertid med Hensyn til den nye Fiskerilov udenfor Limfjorden; thi der har Fiskeriloven ikke denne hæmmende, indskrænkende og forbydende Karakter, Karakteren af at være en Forbudslov i noget synderligt Omfang. Det er egentlig kun paa saa Punkter at man har bibeholdt

det paatænte Forbud og tilbels i en meget modificeret Skikkelse i Forhold til, hvad der var paatænt ogsaa i det Forslag, som fra Regeringens Side i sidste Samling blev forelagt til denne Lov. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder her; men naar man ser hen til dette Forbud mod at bruge Vaad i en Fjerdedel af visse Bænde efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse i Marts, April og Mai Maaned, er der ikke synderlig mere af saadanne hæmmende, indskrænkende og forbydende Foranstaltninger. Man kan dog maaske nævne den Fredning, som finder Sted ved Fjordens Munding og Aars og Bækkes Udløb i Havet, henholdsvis i en Afstand af 200, 100 og 50 Favne, og muligvis kan man finde en eller anden enkelt Ting endnu, f. Ex. Bestemmelsen om, hvorledes Dystre og Halekroge skulle være indrettede og deslige, men meget er der ikke. Loven har ikke faaet anden Karakter, end at Fiskeriet er frit i alle Henseender uden betydelig generende eller forbydende Foranstaltninger. Der er i Virkeligheden altsaa en stor Forskjel med Hensyn til Limfjorden og med Hensyn til det øvrige Søterritorium, og jeg tror derfor, at man griber noget feil, naar man vil tro eller vil mene, at man burde indrette en Kontrol paa det øvrige Søterritorium efter de Erfaringer og med den Maalestok, man har fra Limfjorden tidligere og ogsaa i Fremtiden vil kunne anlægge der. Det maa jo erindres, at de saa Bestemmelser og Forbud, som der i det Hele taget findes, dem skulle Politimesteren og Sognefogderne vaage over Overholdelsen af, og disse ere ganske sikkert anderledes i Stand dertil end en enkelt Fiskerikontrollør, som skal befare et stort Distrikt. Ligeledes kan man, om man vil, nævne Bestemmelsen om, at Fiskeri ikke maa udøves paa saadan Maade, at det hindrer Seiladsen, og hvad dermed staar i Forbindelse. Maaske man kunde finde Et eller Andet endnu, men jeg skal ikke forsøge paa en udtømmende Maade at komme ind paa Enkelthederne. Dog tror jeg, at man maa erkjende, at hele Forholdet er meget forskjelligt, saaledes som det vedblivende er ordnet i Limfjorden — altsaa i Overensstemmelse med, som det var tidligere — og saaledes som det er ordnet udenfor Limfjorden. Det er mig ikke let at se, hvorledes denne Kontrol, disse to Kontrollører med deres Assistenten, som vi have faaet, skulde gjøre nogen egentlig Nytte udenfor Limfjorden, naar man opfatter deres Gjerning, som man ser den opfattet i det foreliggende Finantslovsforslag, eller som man maa formode, at det foreliggende Finantslovsforslag har opfattet den. Da vi nu en